

Bal Vampira

Čini se kao da su sva obećanja o boljoj i pravednijoj budućnosti lažna i povijest nas opet izdaje. Stoga, pitanje možda više nije kakva će budućnost biti, već imamo li uopće budućnost? Oštarčević nam kroz svoje slike i tekstove nudi raslojavanje potencijalno dekadentne budućnosti; gradi „Veliki Narativ“ koji čine četiri vizualno-konceptualne cjeline. Ideje koje hrane narativne niti su potrošne, nepostojeće, ideje izvan klasičnih normi. Pomaci koji nastaju raznovrsnim raslojavanjem historiografskih stranica daju nam mogućnost za nadopunu narativa – narativa koji sam rad stvara. Kroz svoje radove umjetnik propituje što se događa unutar naših imaginarnih stvarnosti, a slike su toliko jake, toliko traumatične, toliko prave da ne postoje – razmislimo o čudovištima, monstrumima, monstroznim tijelima koje (ne)možemo percipirati.

Poznat po korištenju simbolike i pop-kulture, Oštarčević ponovno svojim radom stvara novu metakulturu, novu panoramu u kojoj se vrijeme prepliće s idejama suvremenosti. Konceptualno polazište, koje je predstavljeno u maniri znanstveno-fantastične literature, pisanjem, prepričavanjem te mikroznakovljem, rezultira vizualnom i intelektualnom meditacijom o našoj budućnosti, a poziv je na dublje razmišljanje o našoj ulozi u oblikovanju svijeta koji dolazi.

Bal Vampira nastao je kao referenca na istoimenu pjesmu benda Saučešće i dekonstrukcija je današnjice: izopačeni ples taštine i prolaznosti u kojem elita nazdravlja dok se u pozadini svijet raspada. Sliku prati tekst o stanovnicima naše budućnosti kroz koji autor progovara o ekološkim i političkim pitanjima, stavljajući pod povećalo ljudske “vrijednosti”. U tom zapisu, u kojem čitamo svjedočanstva polaznika samog Bala, miješaju se osobno i kolektivno pa Oštarčević tako, osvrćući se i na vlastitu, trenutnu poziciju umjetnika, sam sebi postaje literarnom referencom.

Zatim slijedi prva budućnost – čovjek u strahu od nestanka vlastite vrste stvara skulpturalne radove u obliku lubanja koje potom postaju jedini znak da smo nekad postojali. *Očuvanje poruke* serija je radova manjih dimenzija u kojima autor citira tekstove Green Dayeva albuma *21st Century Breakdown*, a lubanje ovdje postaju paradoksalnim simbolom smrti i vječnosti, i memento mori i vanitas.

U drugoj budućnosti koja slijedi, ljudi ipak opstaju na Zemlji pa u svemir šalju radove lubanja prapovijesnih bića. Ovom serijom umjetnik citira album grupe Yellowcard, *When You're Through Thinking, Say Yes*, i progovara o našoj potrebi da ostanemo zapamćeni, da sami upravljamo ritmom priče, makar i u gotovo očajničkoj, apsurdnoj gesti slanja predmeta

GALERIJA KARAS

